

Forslag 1

Forslagstiller: Styret

Forslag: Disponering av foreningas egenkapital

Flere avdelinger i Fellesforbundet tatt kontakt med forbundet sentralt i forbindelse med (...) salg av eiendom eller aksjer/andeler for å søke råd og veiledning om plassering av midler. Sparebank1 ble derfor utfordret til å komme med et forslag på eventuell sparing og plassering av midler som kunne tilbys til alle avdelingene. Forbundsledelsen har hatt en gjennomgang og mener at dette er et godt tilbud til de avdelingene som kanskje vil stå ovenfor noen veivalg fremover.

På bakgrunn av dette har styret og kontrollkomiteen vært i kontakt med Sparebank1 Østlandet for en gjennomgang av hvilke muligheter vi har. Det foreslås at vi plasserer ca. en tredjedel av egenkapitalen (3,3 MNOK) i en langsiktig finansportefølje med mål om bedre avkastning enn pengemarkedsrente, der miljø-, sosiale- og forretningsetiske forhold er nøye vektet. De øvrige to tredjedeler av egenkapitalen består av følgende: Ca. en tredjedel kapital til nødvendig daglig drift, og ca. en tredjedel likviditetsbuffer (avdelingens kampfond/streikekasse). Også her er det sørget for best mulig rentevilkår.

Oppsummert: Hensikten med forslaget er å forvalte medlemmenes felles verdier på en måte som sørger for at egenkapitalen ikke taper seg i verdi, som følge av inflasjon.

Styrets innstilling: Årsmøtet gir styret fullmakt til å utarbeide finansreglement og finansplan som inkluderer plassering av inntil 1/3 av avdelingens nåværende egenkapital i langsiktig finansportefølje.

Forslag 2

Forslagstiller: Styret

Forslag: Uttalelse: «Einar Thorsrud 100 år»

30. april er det 100 år siden Einar Thorsrud ble født, på et småbruk på Biri i nåværende Gjøvik kommune i 1923. I dag er han nok mer kjent i utlandet enn i Norge, derfor er jubileet en ypperlig anledning til å børste støv av hans arv og virke.

Thorsruds erfaringer fra det tette samarbeidet mellom folk fra forskjellige samfunnslag, autonomien og den gjensidige tilliten som måtte til i motstandsbevegelsens grupper under andre verdenskrig, skulle prege Thorsrud i resten av hans liv og virke. Han er i ettertid kjent for samarbeidsforsøkene som på 60-tallet skulle studere betydningene av tillit og samarbeid for produktiviteten i utvalgte forsøksvirksomheter. Samarbeidsforsøkene ble en suksess, og fikk betydelig oppmerksomhet både nasjonalt og internasjonalt, og bidro slik til å skape ekstra støtte til en tendens mot demokratisering av arbeidslivet.

Demokratisering av arbeidslivet alltid stått på fagbevegelsens dagsorden. Gjennom Thorsrud fikk man nå også industrielle argumenter: Det ga rett og slett økt overskudd. Dette ga viktige impulser til utviklingen av den norske modellen og en spesiell norsk ledelsestradisjon – som nettopp preges av samarbeid på alle nivåer.

Det er også høyst interessant å se hvordan Thorsrud, via Japan og USA, har preget produktivitetsarbeidet som vi i dag kjenner under samlebetegnelsen «Lean». Denne produksjonsteknikken i mange varianter har stor utbredelse over hele verden, og ikke minst i Raufossindustrien. Også i industriens syn på kompetanseutvikling ser vi tydelige spor etter Thorsruds pionerarbeid.

Vi ser derfor fram til et jubileumsår der vi ved mange anledninger kan hente fram og diskutere nettopp arven etter Thorsrud. Kanskje kan den få fornyet relevans for den norske modellen og bedriftsdemokratiet, også for framtida.

Styrets innstilling: Årsmøtet tiltrer uttalelsen

Forslag 3

Forslagstiller: Styret

Forslag: Bevilgning, Thorsrudprosjekt 2023: Einar Thorsrud og frøene til den norske modellen

I samarbeid med *De Facto – Kunnskapsenter for fagorganiserte*, har vi lansert et samarbeidsprosjekt med arbeidstittel «**Einar Thorsrud og frøene til den norske modellen**». Prosjektet innebærer å samle inn informasjon og skrive en rapport som skal:

- 1) Bidra til markeringen av hundreårsjubileet til Einar Thorsrud
- 2) Bidra til å reaktualisere den offentlige debatten om den norske modellen og demokrati i arbeidslivet
- 3) Legge grunnlaget for kursvirksomhet om den norske modellen og demokrati i arbeidslivet
- 4) Gi kunnskap og selvtillit til faglige tillitsvalgte

Styrets innstilling: Årsmøtet bevilger 25 000,- kr til dette prosjektet.

Forslag 4

Forslagstiller: Styret

Forslag: Uttalelse: «Kamp mot dyrtid og strømpriskrise»

Inflasjon og strømpriskrise som truer industri og sysselsetting

Prisene har økt fra 2022-2023 med 5,8 %. Matprisene har økt med 11,5 %. For å fremme en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling som ivaretar allmenne interesser, bør myndighetene bruke mulighetene som Lov om pristiltak gir for å vedta maksimalpriser, minstepriser, prisstopp mm. Samtidig har vi en strømpriskrise hvor det børsbaserte frihandelssystemet gjør at vi importerer prisen på den dyreste kilowatt-timen som produseres ett eller annet sted i Europa, for norsk vannkraft brukt i Norge. Vi krever at regjeringa gjeninnfører politisk styring over krafta, med et pristak som reflekterer produksjonskostnadene på rundt 12 øre per kilowatttime, andre kostnader og rimelig fortjeneste for kraftprodusenten. Norske strømpriser må derfor frikobles fra det europeiske strømprissystemet, vi må få full kontroll over kraftflyten i utenlandsforbindelsene, og sikre at vannet i norske kraftmagasiner forvaltes slik at det sikres forsyningssikkerhet og gunstige priser for strømkunder i Norge.

Framtidig prioritering av kraftbruk og utbygging må derfor sees i sammenheng med samfunnsmessig nytte, både slik at eksisterende industri ikke mister konkurransekraft, og at det ikke skjer på bekostning av urfolksrettigheter eller naturens tåleevne.

Renteøkning – feil medisin

Mandatet til Norges bank er fastsatt i Sentralbankloven og Bestemmelse om pengepolitikken. Siden mars 2022 er styringsrenta hevet seks ganger fra 0,5 til 2,75 %. Det rammer arbeidsfolk med lån på vanlig bolig, og er feil medisin for å motvirke en inflasjon som i hovedsak kommer via importerte varer fra utlandet. Samtidig må vi også hensynta de som ikke kan eller får jobb om dagen, gjennom at de sosiale ytelsene må være til å leve med, også med inflasjon og rentehopp.

Dyrtid

Foran årets mellomoppgjør i en dyrtid med uakseptable priser på mat, drivstoff og strøm, krever vi økt kjøpekraft. Fjoråret ga en stor reallønnsnedgang, på linje med flere magre lønnsoppgjør de siste åra. Det er helt urimelig at våre medlemmer skal sitte igjen med regninga for dette, samtidig som vi er smertelig klar over at hele regninga ikke kan sendes til industrien. Derfor må det politiske løsninger til, for å få oss ut av dette uføret.

Vi krever derfor:

- 1) Prisstopp på matvarer.
- 2) Politisk kontroll over krafta: Makspris på strøm for industri, landbruk og offentlig velferd. Toprissystem for husholdninger med rimelig makspris for ordinært forbruk.
- 3) Politisk styring av renta.
- 4) Sosiale ytelser man kan leve med.

Styrets innstilling: Årsmøtet tiltrer uttalelsen.